Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

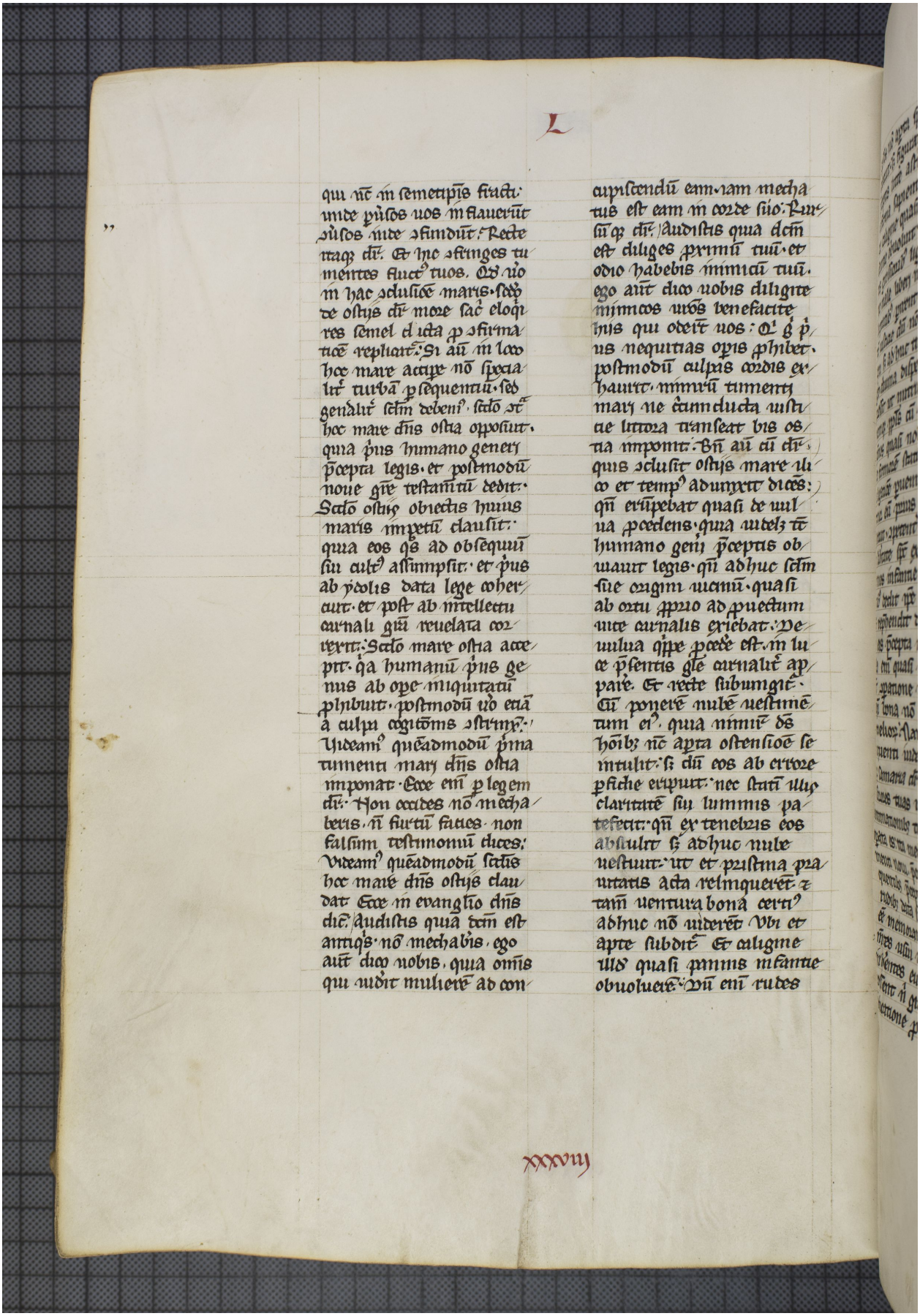

qui nō m semetipīs fiducia
unde pulsos uos m flauerūt
pulsos unde afundūt? Recte
tragr dī. Et hic astinges tu
mentes fluctū tuos. Qd uo
m hac sclusīē maris. sacr
de ostys dī more sac eloqi
res semel dicta p afirma
tīē replicat. Si aū m loco
hoc mare acqpe nō specia
lit turbā p sequentiū. sed
gendlit scīm debemus. scto ut
hoc mare dīs ostia opposuit.
qua pius humano generi
pcepta legis. et postmodū
noue gīe testamētū dedit.
Scto ostiis obiectis huius
maris impetū clausit.
qua eos qs ad obsequiū
sui cultū assumpsit. et pius
ab idolis data lege coher
cuit. et post ab intellectu
carnali gīē reuelata co
rexit. Scto mare ostia acce
pit. qa humanū pius ge
nus ab ope iniquitatū
prhibuit. postmodū uo etiā
a culpis cogitōms astrinxit.
Videamus quēadmodū prima
tumenti mari dīs ostia
imponat. Ecce enī p legem
dī. Non occides nō mecha
beris. nī furtū facies. non
falsum testimonium dices.
Videamus quēadmodū scīs
hoc mare dīs ostiis clau
dat. Ecce in euangelio dīs
dī. audistis quia dctum est
antiqis. nō mechabis. ego
autē dico uobis. quia omis
qui uidit mulierē ad con
cupiscendū eam. iam mecha
tus est eam in corde suo. Pur
sū qr dī. audistis quia dctum
est diliges pximū tuū. et
odio habebis inimicū tuū.
ego autē dico uobis diligite
inimicos uros benefacite
his qui odeūt uos. Qr q p
us nequitias opis prhibet.
postmodū culpis cordis er
hauit. minuū tumenti
mari ne cunctucta iusti
tie litora transeat bis os
tia imponit. Bīī autē cū dī.
quis sclusit ostiis mare ui
co et temp adunxit dicēs.
qui eruipebat quasi de uul
ua pcedens. quia uidelicet
humano genri pceptis ob
uiauit legis. qui adhuc scīm
sue originis uenū. quasi
ab ortu pprio ad puectum
uite carnalis exiebat. Ve
uulua qpe pcede est. in lu
ce pīsentis glē carnalitē ap
paiē. Et recte subiungit.
Cū poneret nubē uestimē
tum eius. quia nimiū ds
hoīb nō apta ostensioē se
intulit. si dū eos ab errore
psiche eripuit. nec statīm illis
claritate sui luminis pa
refecit. qui er tenebris eos
abstulit si adhuc nube
uestuit. ut et pristina pra
uitatis acta relinqueret. et
tamī uentura bona certi
adhuc nō uideret. Vbi et
apte subdit. Et caligine
illi quasi pnnis infantie
obuoluere. Vū enī rudes

XXXVII